

N:o 4.

Ank. till Riksd. kansli den 14 februari 1899, kl. 3 e. m.

Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under riksstatens tredje hufvudtitel, innefattande anslagen till utrikesdepartementet.

(1:a U. A.)

Ordinarie anslag.

1:o. I afseende å regleringen af utgifterna under denna hufvudtitel för år 1900 har Kongl. Maj:t, med hänvisning till det vid den kongl. propositionen angående statsverkets tillstånd och behof fogade statsrådsprotokollet öfver utrikesdepartementsärenden den 13 januari innevarande år, föreslagit, att nedannämnda ordinarie anslag måtte af Riksdagen anvisas att utgå emot nu gällande redovisningsskyldighet samt med samma rätt till deras användande och under enahanda vilkor som hittills, nemligen:

Angående ordinarie anslagen.
[1—9.]

Kabinettskassans utgifter:

[1.] departementschefen, ministern för utrikes ärendena	kronor	24,000:	—
[2.] utrikesdepartementet	»	32,365:	—
[3.] ministerstaten	»	337,941:	—
[4.] militärattachéer	»	8,471:	—
[5.] skrifmaterialier, expenser och extra utgifter	»	63,523:	—
		466,300:	—
	Transport kronor	466,300:	—

Transport kronor 466,300: —

Konsulskassans utgifter:

[6.] utrikesdepartementet... kronor	8,923: —	
[7.] konsulsstaten	» 231,198: —	
[8.] skrifmaterialier, expen- ser och extra utgifter	» 15,399: —	255,520: —
eller efter afdrag af hvad som här af beräknas kunna bestridas af inflytande konsulat- och expeditionsafgifter.....		95,520: — 160,000: —
		summa kronor 626,300: —

Utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena:

[9.] svenska kyrkan i Paris.....	»	2,950: —
		tillsammans kronor 629,250: —

Vid jmförelse mellan den för år 1899 gällande riksstaten och de af Kongl. Maj:t nu äskade anslagen framgår, att en ökning i anslagen till *kabinettskassans* utgifter af 22,500 kronor blifvit föreslagen. Af denna ökning belöper sig på anslaget till utrikesdepartementet 4,870 kronor och på anslaget till skrifmaterialier, expenser och extra utgifter 17,630 kronor.

I afseende å anslagen till *konsulskassans* utgifter har föreslagits en ökning af 1,540 kronor, men som de inkomster, hvilka inflyta genom konsulat- och expeditionsafgifter för svenska fartyg i utländska hamnar, och med hvilka bestridas utgifter å konsulskassan, för år 1900 beräknats till 1,540 kronor högre än för år 1899, förändras härigenom icke slutsumman af denna kassas utgifter.

I de *utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena*, har icke ifrågasatts någon förändring.

Den af Kongl. Maj:t föreslagna förhöjningen i anslaget till *kabinettskassans* utgifter till *utrikesdepartementet* är beroende på ifrågasatt inrättande af tre nya tjänstebefattningar i departementet. Till protokollet i sammansatt statsråd den 9 december 1898 (sid. 9) har ministern för utrikes ärendena i denna fråga anfört följande:

I den stat för utrikesdepartementet, som vid departementets omorganisation år 1858 fastställdes, upptogos följande embets- och tjänstemän samt vaktbetjente, nemligen: 1 kabinetssekreterare, 3 afdelningschefer, 1 arkivarie, 1 förste sekreterare, 4 andre sekreterare i högre lönegraden och 3 andre sekreterare i lägre lönegraden, hvarjemte såsom till utrikesdepartementet hörande upptogos 1 introduktör för främmande sändebud och 1 skönskrifvare. Den organisation, som departementet sålunda erhöll, hade alltsedan bibehållits endast med den skilnaden, att enligt nu gällande stat af den 16 november 1883, jemte det att skönskrifvarebefattningen borttagits, antalet andre sekreterare i högre lönegraden vore nedsatt till 3.

Under det sålunda utrikesdepartementets personal under de sista 40 åren icke blott icke ökats, utan i stället minskats, hade departementets göromål under samma tidsperiod flerdubblats. Detta framginge bäst af den ökning, som egt rum i antalet af de till departementet inkommande och de derifrån afgående skrivelserna. Enligt utrikesdepartementets diarier utgjorde dessa under åren 1858, 1880 och 1897:

	1858.	1880.	1897.
inkommande skrivelser	1,734	4,478	8,737
afgående »	1,589	3,559	6,615

Under sådana förhållanden vore det naturligt, att behovet af ökade arbetskrafter under årens lopp med allt större styrka gjort sig gällande. I närvarande stund vore detta behofs fyllande oafvisligt, för så vidt utrikesdepartementet skulle kunna på ett tillfredsställande sätt tillvarataga de stora och viktiga intressen af allmän och enskild natur, som vore anförtrodda åt detsamma. Departementschefen ansåge det därför vara sin pligt att nu för Kongl. Maj:t framlägga förslag till inrättande af nya tjänstebefattningar i departementet.

Då de ärenden, hvilka till stor del föranledt ofvannämnda ökning i antalet af de inkommande och utgående skrivelserna, vore af juridisk natur, hade departementschefen helst velat föreslå inrättandet af en ny afdelning i departementet för handläggning särskildt af dylika ärenden. Bland hit-hörande ärenden intoge de talrika arfsmålen, särskildt beträffande utbekommande för härvarande arfvingars räkning af qvarlåtenskap efter i Amerika aflidna emigranter, ett framstående rum. Upprättandet af de ofta ganska invecklade utländska legala handlingar af flera slag, som vid de främmande domstolarne vore erforderliga för bevakande af de utländska arfvingarnes rätt, skedde i allmänhet i departementet utan någon som helst särskild kostnad för sökandena. Härtill komme, att införskaffandet af de för dessa arfshandlingars upprättande nödiga uppgifter förorsakade en vidlyftig skriftvexling

med såväl myndigheter som enskilda, och ensamt handläggningen af de amerikanska arfsmålen toge i anspråk åtminstone en af departementets tjänstemäns fulla tid och arbete.

Huru önskvärdt det än sålunda skulle hafva varit, att en särskild afdelning fått öfvertaga dessa och öfriga ärenden af mera juridisk beskaffenhet, hade departementschefen emellertid, på grund af den större kostnaden, en dylik anordning skulle medföra, ansett sig böra afstå derifrån, under förutsättning att ökad arbetsbiträde bereddes åt de tre redan befintliga afdelningarna. Departementschefen föresloge därför, att för detta ändamål i departementet måtte anställas ytterligare en förste sekreterare och en andre sekreterare. Lönen för den förre skulle blifva lika med den nuvarande förste sekreterarens, eller kronor 4,000 med två ålderstillägg, hvarterda å kronor 500, att utgå det första efter 5 års tjänstgöring och det andra efter 10 års tjänstgöring. Den nye andre sekreteraren ansåge departementschefen böra uppbära lön i högre lönegraden, eller kronor 3,000. Derigenom skulle antalet andre sekreterare komma att återföras till det i 1858 års stat uppförda, eller 4 i högre lönegraden och 3 i lägre lönegraden.

De arkivarien i utrikesdepartementet åliggande göromålen, hvilka i § 8 af den för departementet gällande instruktion af den 8 november 1878 funnes uppräknade under 14 särskilda punkter, vore dels egentliga arkivgöromål, d. v. s. vårdandet af departementets arkiv jemte dermed i samband stående åligganden, dels ock registratorsgöromål, bestående i att mottaga de till departementet inkommande handlingar, hålla anteckningsböcker öfver inkommande och utgående skrivelser samt upprätta register till dessa böcker etc. Att det förra slaget af göromål alltjemt ökade sig, låge i sakens natur, då utrikesdepartementet icke, såsom de andra statsdepartementen, kunde tid efter annan aflemna sina äldre handlingar till riksarkivet och i sitt eget arkiv behålla endast akterna för de närmast föregående åren, utan, jemlikt utrikesdepartementets instruktion, vore förpligtadt att i sitt arkiv fortfarande bibehålla alla handlingar för tiden från och med 1814. Och hvad anginge de arkivarien åliggande registratorsgöromålen, så syntes annat bevis för deras tillväxt icke behöfva anföras än det, som kunde hemtas från ofvannämnda siffror angående ökningen af numerären af de till departementet inkommande och de derifrån afgående skrivelserna. Till följd af denna ökning af arbetet på arkivet vore af nöden, att arkivarien, för att kunna hålla arkivet i ett tillfredsställande skick och samtidigt sköta öfriga med befattningen förenade göromål, erhöle biträde af en i arkivarbeten erfaren person. För att lemna detta biträde borde i departementet anställas en andre arkivarie, hvilkens lön lämpligen kunde sättas till samma belopp som den, hvilken tillkomme andre sekreterare i högre lönegraden eller kronor 3,000.

Derjemte och då önskligt vore, att innehafvaren af ifrågavarande andra arkivariebefattning, med afseende å den noggranna kunskap om arkivet, af hvilken han borde vara i besittning, under längre tid kvarstannade i sin befattning, ansåge departementschefen, att han borde komma i åtnjutande af ålderstillägg, som syntes böra bestämmas till samma belopp som de, hvilka tillkomme departementets arkivarie och förste sekreterare, eller kronor 500 efter 5 års tjenstgöring och ytterligare kronor 500 efter 10 års tjenstgöring. Den utgift, som inrättandet af andre arkivarietjensten skulle förorsaka, eller 3 å 4,000 kronor om året, blefve dock i sjelfva verket icke så stor, enär under de sista åren, på grund af omöjligheten för den ordinarie arkivarien att medhinna de dagliga registratur- och arkivgöromålen, extra biträde årligen fått anlitas, samt till detta ändamål ur kabinettskassans anslag till skrifmaterialier, expenser och extra utgifter enligt särskilda kongl. beslut årligen anvisats kronor 2,000, en utgift, som genom tillsättandet af en andre arkivarie skulle komma att upphöra.

Den ökning af staten för utrikesdepartementet, hvilken skulle ega rum genom inrättandet af de nu föreslagna nya tjänsterna, komme sålunda att utgöra kronor 10,000 och slutsumman af staten att ökas från kronor 56,450 till kronor 66,450. Denna ökade utgift borde fördelas emellan kabinetts- och konsulskassorna efter samma proportion, enligt hvilken den nu gällande staten för utrikesdepartementet blifvit bestämd att från de båda kassorna utgå; och skulle enligt denna proportion af den nya statens slutsumma kronor 45,850 utgå från kabinettskassan och kronor 20,600 från konsulskassan.

Enligt vedertagen proportion vid fördelning mellan Sverige och Norge af anslagen till utrikesdepartementet skulle på Sverige belöpa 32,365 kronor eller $\frac{12}{17}$ af den från kabinettskassan utgående andelen samt 8,923 kronor eller 43,3158 procent af det från konsulskassan utgående gemensamma bidraget.

Till protokollet i sammansatt statsråd den 13 januari innevarande år har ministern för utrikes ärendena meddelat (sid. 36), att Kongl. Norska Regeringens Departement för det inre i det utlåtande, som låge till grund för nämnda Regerings den 3 januari 1899 afgifna betänkande öfver förslaget till de Förenade Rikenas gemensamma utrikesbudget för år 1900 anmärkt, att departementet funne sig icke böra uttala sig mot ifrågavarande förhöjning, ehuruval det icke undgått departementets uppmärksamhet, att behovet af förökad arbets-hjelp i väsentlig grad vore orsakad af utrikesdepartementets befattning med svenska arfssaker; tilläggande departementet, att de motsvarande norska ärendena behandlades — med utgift särskildt för den norska statskassan — i Departementet för det inre.

Angående den föreslagna förhöjningen i kabinettskassans anslag till

skrifmaterialier, expenser och extra utgifter har ministern för utrikes ärendena till protokollet i sammansatt statsråd för den 9 december 1898 (sid. 13) anfört följande:

Till kabinettskassans utgiftsrubrik *skrifmaterialier, expenser och extra utgifter* hade i utrikesbudgetsförslagen alltsedan år 1882 varit upptaget ett belopp af kronor 75,000 med undantag för åren 1897, 1898 och 1899, då den på Norge belöpande andelen af det till kronor 14,000 beräknade anslaget till hemliga utgifter, eller kronor 4,100, icke af Stortinget äskats och därför slutsumman af ifrågavarande hufvudrubrik utgjort kronor 70,900. Härtill komme, att Norges anslag till hemliga utgifter jemväl för norska budgetåren 1893—97 icke utgått, enär det för åren 1893—94 och 1894—95 blifvit af Stortinget vägradt och för åren 1895—96 och 1896—97 beviljats allenast under vilkor, som icke blifvit uppfyllt. De hemliga utgifterna hade efter uteblifvandet af Norges anslag inskränkts till ett belopp, ej öfverskridande det svenska anslaget till samma utgifter, eller kronor 9,900. Det till *skrifmaterialier, expenser och extra utgifter* beräknade beloppet hade emellertid sedan länge visat sig otillräckligt. Medeltalet under 5-årsperioden 1893—1897 af de utgifter, till hvilkas bestridande det ifrågavarande anslaget vore afsedt, hade utgjort cirka kr. 91,000, eller cirka kronor 19,000 mer än det beräknade beloppet. Det öfverskjutande beloppet hade årligen bestridts med Sveriges andel i kabinettskassans besparingar och Norges anslag till tillfälliga och oförutsedda utgifter. De svenska besparingarna hade emellertid härigenom allt mer och mer nedgått och vore numera så ringa, att de endast för den närmaste framtiden försloge för betäckande af den på Sverige belöpande andelen af uppkommande brist på utgiftsrubriken i fråga. Redan på grund häraf ansåge departementschefen nödvändigt att i budgetförslaget för 1900 höja den för samma rubrik beräknade utgiftssumman, och vid det förhållande, att de utgifter, hvilka borde bestridas med det för den ifrågavarande utgiftsrubriken upptagna belopp, kunde med säkerhet antagas skola allt framgent blifva förökade, borde en sådan höjning icke ske med mindre belopp än kronor 25,000.

Af protokollet i sammansatt statsråd för den 13 nästlidne januari (sid. 39) inhemtas, att den nu af Kongl. Maj:t ifrågasatta förhöjningen af detta anslag blifvit, i hvad anginge den på Norge belöpande andelen deraf, tillstyrkt af Departementet för det inre.

Det för Sverige och Norge gemensamma anslaget till *skrifmaterialier, expenser och extra utgifter*, hvilket för år 1899 är upptaget till 70,900 kronor, skulle alltså, enligt Kongl. Maj:ts förslag, för år 1900 komma att utgå med 95,900 kronor, hvaraf på Sveriges andel skulle komma ¹²/₁₇ eller 63,523 kronor.

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion (n:o 161) har herr *John Olsson* föreslagit, att Riksdagen måtte afslå den af Kongl. Maj:t under rubriken »skrifmaterialier, expenser och extra utgifter» begärda förhöjningen å tredje hufvudtiteln, samt att Riksdagen måtte besluta att nedsätta det af Kongl. Maj:t till ministerstaten begärda anslag, 337,941 kronor, med 40,000 kronor.

Med afseende å de till stöd för denna framställning af motionären anförda skäl tillåter sig utskottet hänvisa till sjelfva motionen.

Vidkommande Kongl. Maj:ts förslag i fråga om de till kabinettskassan hörande anslag, uti hvilkas nuvarande belopp någon ändring icke blifvit, vare sig af Kongl. Maj:t eller af motionären, ifrågasatt, äfvensom beträffande konsulskassans utgifter och anslaget till svenska kyrkan i Paris finner utskottet ej anledning till erinran.

Då utskottet funnit ministern för utrikes ärendena hafva förebragt giltiga skäl för inrättandet af de tre nya tjenstebefattningarna i utrikesdepartementet och den deraf orsakade förhöjningen i anslaget till nämnda departement, har utskottet ansett sig böra förorda Kongl. Maj:ts förslag derutinnan.

Hvad derefter vidkommer anslaget till ministerstaten, hvaruti genom ofvan omförmälda motion yrkats nedsättning, har utskottet icke lemnat obeaktadt, att, såsom motionären nu också erinrat, statsutskottet vid 1896 års riksdag uti sitt då afgifna utlåtande öfver ett af samma motionär m. fl. framställt förslag om nedsättning med 40,000 kronor i det då för ministerstaten begärda anslag, anført, bland annat, följande: »Ehuru väl utskottet är öfvertygad, att Riksdagen fortfarande vidhåller sin förut uttalade mening, att minskning i anslagen under denna hufvudtitel bör kunna åstadkommas, har utskottet dock, med anledning deraf, att den komité af svenske och norske män, hvilken nyligen blifvit tillsatt för att utarbete förslag till förändrade bestämmelser i afseende å Sveriges och Norges förening, vid sitt uppdrags utförande måste beröra förhållanden, som inverka på kostnaderna för den utländska representationen, ansett Riksdagen tills vidare icke böra vidtaga någon förändring i berörda anslag.» Visserligen har nämnda komité numera afslutat sina arbeten utan att något resultat i den sålunda antydda rigtningen åstadkommit, men då utskottet är förvissadt, att Kongl. Maj:t, med hänsyn särskildt till hvad som hos Riksdagen i denna fråga tid efter annan förekommit, i allt fall icke lärer underlåta att, så snart lämpligen ske kan, låta verkställa utredning i den af 1896 års statsutskott antydda rigtningen, samt dessutom hänsyn måste tagas dertill, att representationen i utlandet är gemensam för båda de förenade rikena, anser utskottet, med fasthållande vid

det af nämnda statsutskott gjorda uttalande i öfrigt, den ifrågavarande motionen i hvad den rörer nedsättning i anslaget till ministerstaten icke böra föranleda till någon särskild Riksdagens åtgärd och för ty samma anslag böra uti riksstaten för år 1900 upptagas med det af Kongl. Maj:t äskade belopp.

Hvad slutligen vidkommer det under kabinettskassans utgifter upptagna anslaget till skrifmaterialier, expenser och extra utgifter, så har, på sätt ofvan anförts, Kongl. Maj:t för Sveriges del deruti föreslagit en höjning af 17,630 kronor, under det att i ofvanberörda motion yrkats, att Kongl. Maj:ts förslag i fråga om denna höjning icke måtte vinna Riksdagens bifall. Utskottet har visserligen funnit, att kabinettskassans besparingar, hvilka, enligt hvad i statsrådsprotokollet upplysts, hittills användts till täckande af uppkommen brist å ifrågavarande anslag, under år 1897 nedgått från 31,723 kronor 28 öre med allenast 9,121 kronor 4 öre, och att det följaktligen kunde synas, som om den nu föreslagna höjningen uti samma anslag med ej mindre än 17,630 kronor vore större, än behovet kräfver, helst som, för den händelse Kongl. Maj:ts af utskottet biträdda förslag om inrättande af tre nya ordinarie befattningar inom utrikesdepartementet vinner Riksdagens bifall, kabinettskassans besparingar icke längre torde behöfva tagas i anspråk för vissa derifrån hittills bestridda utgifter, utan kunna i ökad grad blifva för nu ifrågavarande ändamål disponibla. Likväl anser sig utskottet, med afseende å hvad ministern för utrikes ärendena till stöd för förslaget om anslagshöjningen anført, samt i betraktande deraf, att förslaget blifvit jemväl från Norska Regeringens sida biträdt, icke böra ifrågasätta någon minskning uti det af Kongl. Maj:t nu äskade beloppet; och anser sig utskottet på grund deraf böra, under afstyrkande af herr Olssons ofvanberörda motion, i hvad den afser nu ifrågavarande expensanslag, förorda bifall till Kongl. Maj:ts förslag beträffande samma anslag.

Utskottet hemställer alltså,

att Riksdagen må, med afslag å herr Olssons ifrågavarande motion, bifalla hvad Kongl. Maj:t i fråga om regleringen af de ordinarie utgifterna under tredje hufvudtiteln föreslagit.

Extra anslag.

Angående
anslag till
»Sveriges
traktater».

[10.]

2:o. För fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater» har Kongl. Maj:t jemväl för år 1900 äskat ett extra anslag af 4,500 kronor

Under hänvisning till hvad statsrådsprotokollet (sid. 3) innehåller om arbetets fortgång, hemställer utskottet,

att till fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater» må för år 1900 anvisas ett extra anslag af 4,500 kronor.

3:o. Uti särskild till Riksdagen den 13 januari innevarande år aflåten proposition (n:o 18) har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva, att af öfverskotten å de från kronans fastighet i Konstantinopel inflytande hyresinkomster måtte för svenska kyrkan i Paris få användas *dels* under fem år från och med år 1900 ett belopp af 1,169 kronor årligen att utgå såsom lönetillökning för pastor vid nämnda kyrka, *dels ock* för år 1900 ett belopp af 2,210 kronor för en gång till betäckande af kyrkans skuld samt till bestridande af kostnaden för reparation af kyrkobyggnaden.

Angående disposition för svenska kyrkan i Paris af viss del af hyresinkomster från kronans fastighet i Konstantinopel.

Till statsrådsprotokollet öfver utrikesdepartementsärenden den 13 januari 1899 har herr ministern för utrikes ärendena beträffande denna fråga anfört följande.

Sedan Kongl. Maj:t till 1894 års riksdag gjort framställning om Riksdagens medgifvande, att af öfverskotten å de från kronans fastighet i Konstantinopel inflytande hyresinkomster finge från och med år 1895 och tills vidare, så länge Kongl. Maj:t funne sådant behöfligt, för svenska kyrkan i Paris användas kronor 864 årligen att utgå såsom lönetillökning för pastor vid nämnda kyrka, hade Riksdagen i skrifvelse den 2 maj 1894 anmält, att Riksdagen, som ansett, att frågan om användande på föreslaget sätt af viss del af nämnda hyresinkomster åter borde efter förloppet af någon tid underställas Riksdagens pröfning, medgifvit, att af öfverskotten å de från kronans fastighet i Konstantinopel inflytande hyresinkomster finge från och med år 1895 tills vidare, så länge Kongl. Maj:t funne anslaget behöfligt, dock under högst fem år, för svenska kyrkan i Paris användas kronor 864 årligen att utgå såsom lönetillökning för pastor vid nämnda kyrka.

Då den 5-årsperiod, för hvilken det ifrågavarande anslaget blifvit beviljadt, utginge med år 1899, hade svenska församlingen i Paris genom dess kyrkoråd i skrifvelse den 20 september 1898 inkommit med förnyad ansöknings om understöd från förutnämnda hyresmedel, i hvilket afseende kyrkorådet anhållit, att Kongl. Maj:t måtte till Riksdagen aflåta proposition, att svenska församlingen i Paris måtte för en tid af fem år få åtnjuta ett extra anslag af francs 1,625, motsvarande kronor 1,169, till pastorslörens höjande, samt att till betäckande af kyrkans iråkade skuld och en omedelbart förestående reparation måtte anslås francs 3,070, motsvarande kronor 2,210.

Denna ansökning, hvilken insändts af Kongl. Maj:ts minister i Paris, hade ministern beledsagat med sitt varmaste förord, dervid meddelande, att de utsigter till understöd från privata personer, som kyrkan förut haft, efter hand minskats, och särskildt framhållande, hurusom kyrkan i numera afidne ingenjören Alfred Nobel förlorat ett mäktigt ekonomiskt stöd, hvarpå densamma hittills kunnat göra räkning.

Jemväl erkebiskopen hade i öfver ansökningen afgifvet utlåtande på det varmaste tillstyrkt bifall till densamma.

Herr ministern för utrikes ärendena förklarade sig vara för sin egen del lifligt öfvertygad om den svenska kyrkans i Paris gagnrika verksamhet samt ansåge församlingens förevarande ansökning om fortsatt samt i viss mån ökad statsunderstöd till kyrkan synnerligen beaktandsvärd.

Han tilläte sig påminna om hvad hans företrädare i embetet anfört, då denna sak förekommit till behandling den 10 februari 1893, nemligen att betänkligheter syntes desto mindre böra möta mot att bevilja ett dylikt bidrag, som detsamma icke behöfde belasta statsbudgeten utan med skäl borde kunna, på sätt som föreslagits i den kongl. propositionen till 1892 års riksdag, anvisas till utgående från öfverskottet å de från kronans fastighet i Konstantinopel inflytande hyresinkomster; att sistberörda fastighet förvärfvats i ett syfte, som låge mycket nära det ändamål, för hvilket den svenska kyrkoförsamlingen i Paris blifvit bildad, i det man i båda fallen afsett att å främmande ort bereda tryggadt tillfälle till luthersk religionsutöfning och religionsvård; att öfverskotten å hyresafkastningen af fastigheten i Konstantinopel alltså måste anses erhålla en med det ursprungliga syftet för fastighetsköpet närmare öfverensstämmande användning, om deraf anvisades medel för den lutherska kyrkan äfven å andra orter, än om dessa öfverskott skulle tagas i anspråk för andra statsändamål, samt att afkastningen af fastigheten i Konstantinopel vore tillräckligt stor för att, äfven med afdrag af det belopp, som ifrågasattes för kyrkan i Paris, lemna tillgång till anställande af en svensk prest vid legationen i Konstantinopel, om och när det kunde visa sig lämpligt och möjligt att ånyo der upprätta en dylik befattning.

Slutligen meddelades till statsrådsprotokollet, att det i Sveriges riksbank på särskild räkning deponerade öfverskottet å de från kronans fastighet i Konstantinopel influtna hyresmedel vid utgången af 1:sta halfåret 1898 utgjorde omkring kr. 53,000, placerade i svenska statsobligationer.

Den i statsrådsprotokollet åberopade skrifvelsen från svenska församlingens i Paris kyrkoråd är af följande lydelse:

»Då den svenska kyrkan i Paris år 1899 för sista gången åtnjuter det af 1894 års Riksdag för en tid af högst fem år beviljade extra anslaget

af 1,200 francs = 864 kronor till höjande af pastors lön, ser sig kyrkorådet i följd af kyrkans brydsamma ekonomiska belägenhet nödsakadt att i och för kyrkogerningens ostörda fortgång hos Eders Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t behagade till Riksdagen aflåta nådig proposition, att församlingen måtte för en tid af fem år få åtnjuta ett extra anslag af 1,625 francs = kronor 1,169, till pastorlörens höjande, samt att till betäckande af kyrkans iråkade skuld och en omedelbart förestående reparation måtte anslås 3,070 francs = kronor 2,210.

Kyrkorådet får härvid först i underdånighet erinra om detta ärendes senaste historia.

I enlighet med kyrkorådets underdåniga skrifvelse af oktober 1891 täcktes Eders Kongl. Maj:t till Riksdagen i nådig skrifvelse af 13 januari 1892 aflåta proposition om ett årligt anslag af ytterligare 3,050 kronor till kyrkan i Paris, i anledning hvaraf Riksdagen beviljade för år 1893 kronor 864 eller den del af det begärda anslaget, som var afsedd för höjande af pastorlören. Samma summa till samma ändamål beviljades af 1893 års riksdag för år 1894 i följd af Kongl. Maj:ts nådiga proposition om ett årligt anslag af 2,700 kronor till vår kyrka. Och 1894 års riksdag beslutade samma lönetillökningsmödel i anledning af nådig kongl. proposition, föranledd af kyrkorådets förnyade underdåniga skrifvelse af 20 november 1893 med förnyad begäran om 2,700 kronor årligen, deraf 864 kronor såsom lönetillägg åt pastor, till att utgå så länge Kongl. Maj:t finner nödigt, dock för en tid af högst fem år. År 1893 inträdde sålunda i följd af 1892 års riksdags anslag den af behovet påkallade förhöjningen af pastorlören till att jemte de till sjömanspresten i Calais m. fl. nordfranska hamnar utgående statsmedlen utgöra omkring 10,000 francs, eller utom dessa statsmedel 7,200 francs. Men i följd af afslag å det begärda anslagets öfriga belopp — år 1893 hade dock statsutskottet hemställt om ett anslag af 2,000 kronor, och den majoritet i Andra Kammaren, som röstade för endast löneförhöjningen till pastor, var endast med 9 röster öfverlägsen den gentemot vår kyrkas behof ännu gunstigare stämde minoriteten — och då kyrkogerningens fortgång icke är betryggad endast dermed, att pastor har tillräckligt att lefva af, blef kyrkans ekonomi trots uppskjütande af alla utom de mest nödtorftiga reparationerna å kyrkobyggnaden och trots betydande mellankomst af en affiden svensk kapitalist samt annan enskild hjälp sådan, att kyrkorådet vid pastorstjenstens ledigblifvande såg sig nödsakadt att använda medlen till kyrkans öfriga budget med sänkande af pastorlören med 2,000 francs från och med den 1 maj 1894. Under sådana förhållanden ansåg sig kyrkorådet endast kunna förorda platsens besättande med extra ordinarie innehafvare. I augusti 1896, då pastorstjensten besattes med ordinarie, höjdes pastors-

lönen med 1,000 francs, en förhöjning, som redan den, enligt Kongl. Maj:ts ministers yttrande till protokollet vid kyrkostämman den 23 februari 1896, kan vidmagthållas endast under förutsättning af det år 1899 för sista gången utgående anslagets förlängning. Någon ytterligare utredning rörande nödvändigheten af löneemedlens ytterligare höjande till 10,000 francs, för att pastor må kunna utan ekonomiska svårigheter och utan att behöfva uppsöka extra inkomstkällor, ostördt och helt egna sig åt pastorstjenstens många uppgifter och fylla rättmätiga anspråk, anser sig kyrkorådet icke behöfva lemna, då det alltsedan lönens nödtvungna sänkande år 1886 från det ursprungliga beloppet af 12,000 francs flere gånger framhållits vid frågans föregående behandling såväl af kyrkorådet som af h. h. erkebiskopen och andra sakkunnige, och då isynnerhet Riksdagen sjelf genom sina beslut åren 1892, 1893, 1894 afsett tryggande af kyrkogerningens fortbestånd genom medels anslående till det behöfliga lönebeloppets ernående.

Att emellertid i den ställning, kyrkan befinner sig, minst 1,625 francs årligen, d. v. s. det nu utgående beloppet jemte dertill kommande francs 425, äro behöfliga för det af Riksdagen afsedda ändamålet, framgår af följande öfverblick öfver kyrkans budget, sådan den bör te sig med bortseende från skulder och extra kostnader:

Inkomster.	Utgifter.
Statsanslag.....frcs 4,100.	Pastors lön.....frcs 7,200.
Årsafgifter » 800.	Orgelnisten..... » 375.
Hyror » 3,500.	Kantor » 375.
Kollekter » 250.	Kyrkovaktaren » 500.
frcs 8,650.	Orgeltramparen » 75.
Begärdt anslag » 1,625.	Orgelns underhåll..... » 80.
	Bränsle och ljus » 425.
	Reparationer och underhåll
	af egendom » 800.
	Brandförsäkring » 80.
	Vatten » 50.
	Vin och oblater..... » 15.
	Expeditionskostnader » 300.
Summa frcs 10,275.	Summa frcs 10,275.

I denna tablå upptagas kyrkans inkomster till högsta möjliga belopp, i det att kyrkorådet beräknar att utom tomten få allfort uthyra kyrka och skolsal åt en fransk reformert församling och åtminstone delvis de trenne

återstående rummen dels till asyl, dels till möbelmagasin. Någon förhöjning i detta inkomstbelopp kan ej beräknas förrän år 1905, då tomten enligt kontrakt skall betinga 300 francs högre hyra, d. v. s. 1,800 i stället för 1,500 francs. Deremot kan väl befaras i följd af kyrkobyggnadens beskaffenhet, att 800 francs ej skola befinnas tillräckliga för täckande af löpande reparationskostnader. Sälunda torde framgå med otvetydig klarhet, att kyrkoverksamheten för sin normala fortgång till och med år 1904, d. v. s. under fem år, kräver ett årligt extra understöd af minst 1,625 francs.

Men för att kyrkans budget skall få den jemnvigt, som ofvanstående tablå uppvisar, måste bot rådås för den skuldsättning, som nu ökas år från år och redan bragt vår budget i ett bekymmersamt läge. Till belysande af kyrkans ekonomiska ställning meddelas här dels sammandrag af 1897 års räkenskaper, dels det af kyrkostämman i november 1897 godkända budgets-förslaget för innevarande år:

Sammandrag af 1897 års räkenskaper.

Inkomster.		Utgifter.	
Behållning från år 1896 frcs	1,044,95.	Pastors lön..... frcs	6,200,00.
Statsanslag	» 5,286,95.	Kantor	» 463,00.
Årsafgifter	» 735,00.	Orgelnisten.....	» 397,00.
Gåfvor	» 48,60.	Kyrkovaktaren	» 580,00.
Kollekter	» 328,55.	Orgeltramparen	» 71,50.
Hyra af franska församlingen	» 1,890,00.	Inventarier och reparationer.....	» 2,286,40.
» » herr Remise ...	» 1,500,00.	Bränsle och ljus	» 617,20.
» » U. F.....	» 250,00.	Vin och oblater	» 23,25.
» » herr Norlin.....	» 100,00.	Hos bankiren ränta.....	» 39,90.
Ersättning för ljus och bränsle af franska församlingen.....	» 441,50.	Expedition m. m.	» 489,65.
Ränta hos bankiren.....	» 2,20.	Förbrukningspersedlar	» 115,65.
		Vatten	» 14,40.
		Öfverskott till år 1898	» 309,80.
Summa frcs	11,627,75.	Summa frcs	11,627,75.

Kyrkostämmans godkända budgets-förslag för år 1898.

Inkomster.		Utgifter.	
Äldre statsanslaget..... frcs	4,100.	Brist från år 1897	frcs 175.
Anslag till pastor	» 1,200.	Pastors lön	» 6,220.
Transport	5,300.	Transport	6,395

	Transport frcs	5,300.		Transport frcs	6,395.
Årsafgifter.....	»	800.	Orgelnisten	»	375.
Hyresmedel	»	3,500.	Kantor	»	375.
Kollekter.....	»	250.	Kyrkovaktare	»	500.
			Orgeltrampare.....	»	75.
			Orgelns underhåll	»	80.
			Bränsle och ljus	»	425.
			Underhåll af egendom...	»	800.
			Ny kloakledning	»	1,100.
			Mitoyenneté	»	600.
			Brandförsäkring	»	80.
			Vatten	»	50.
			Vin och oblater	»	15.
			Kloakledning	»	75.
			Expedition	»	300.
<i>Brist</i>	»	2,395.	Tomtnivelleringen'	»	1,000.
			Summa frcs		12,245.
			Summa frcs		12,245.

Innevarande års räkenskaper hafva så till vida fått ett annat utseende, som året begyntes med en behållning af francs 309,⁸⁰ i stället för den beräknade bristen af 175 francs. Men å andra sidan hafva de nödvändiga reparationerna och andra omkostnader för fastigheten icke kunnat hållas inom det beräknade beloppet af 800 francs, utan uppgå redan till 1,062 francs, hvadan årets slutbalans kommer att någorlunda sammanfalla med den beräknade, 2,395 francs. Inom församlingen hafva ansträngningar ej sparats för täckande af bristen, och uppgår resultatet af gjorda insamlingar till francs 1,324,⁵⁰, hvadan balansen bör beräknas till francs 1,070. Dertill kommer den ännu efter årets slut kvarstående skulden af 1,000 francs å kostnaderna för tomtens nivellering år 1890, samt en snart förestående förordning från staden Paris om renovering af kyrkans och murens fasad, beräknad till omkring 1,000 francs. För att kunna möta dessa närmast tryckande extra utgifter får kyrkorådet i underdanighet anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes, utom det äskade årliga anslaget, hos Riksdagen i nåder hemställa om francs 3,070 för gäldande af skulden och en omedelbart förestående reparation. Så länge skulden i stället för att betalas ökas hvarje år, minskas årligen den förhoppning, kyrkorådet icke vill släppa, om en framtid för vår viktiga kyrkogerning utan det nedtryckande hinder, som ligger i en allt bekymmersammare ekonomi.

När kyrkorådet ännu en gång ser sig nödsakadt att vända sig till Eders Kongl. Maj:t med underdånig anhållan om ytterligare ekonomiskt stöd för vår kyrka af allmänna medel, må ock i korthet påpekas vår församlings säregna ställning.

- 1:o. Församlingen, som ej får identifieras med kolonien, består till sitt öfvervägande antal af fattige handtverkare och tjenstflickor och andra personer i mycket inskränkta ekonomiska vilkor.
- 2:o. För sin kyrkas byggnad har den år 1878 vidkänts den ansehlige utgiften af omkring 120,000 kronor, samlade i Paris, och jemte norr-männen har den insamlat omkring 55,000 kronor till sina fattiga.
- 3:o. Utom de ansehlige belopp, som genom den organiserade fattigvården komma landsmän till godo, anlitas härvarande landsmän i större utsträckning, än man hemma kan ana, af hjälpsökande personer från hemlandet.
- 4:o. Så väl kyrkogerningen — icke blott gudstjänsterna i kyrkan utan arbetet i allmänhet — som fattigmedlen komma svenskar tillgodo från landets alla delar, och en ansehlige del af det kyrkliga arbetet består i omvårdnad i en eller annan form om de talrika unge män och kvinnor ur skilda samhällsklasser, som af en eller annan anledning strömma till Paris från de mest skilda trakter af vårt land för längre eller kortare tid. Vi påminna härvid om h. h. erkebiskop A. N. Sundbergs ord i sitt med anledning af h. exc. herr ministerns för utrikes ärendena remiss af ifrågavarande ärende afgifna utlåtande till vårt kyrkoråds underdåniga skrifvelse af den 29 november 1892. Han kallar vår kyrka för »en kyrklig missionsstation, från hvilken både andlig och lekamlig hjälp kommer de många svenskar, synnerligast af arbetsklassen, som under längre eller kortare tid uppehålla sig i den stora hufvudstaden, till godo».

Och vi tillåta oss hänvisa till hosföljande tryckta utdrag ur 1895 och 1896 års embetsberättelser från pastor Söderblom.

- 5:o. Vår kyrka utgör ett ännu verksamt och lefvande minne från en aflägsen tid, då den svenska kyrkan i Paris utöfvade samma beskydd, som den svenska stormagten i stort utöfvade till förmån för vår tros bekännare.
- 6:o. Äfven kan påminnas om med oss i yttre hänseende jemnställda länders omsorger om sina kyrkor i Paris. Så erhåller den rumäniska kyrkan i Paris i årligt statsunderstöd omkring 30,000 francs.
- 7:o. Äfven bör tagas i betraktande arten af de medel, af hvilka det nu utgående extra anslaget tages och af hvilka kyrkorådet nu måste underdånigt hemställa om förhöjdt årligt extra anslag af 1,625 francs under fem år, det vill säga till och med år 1904, och hjälp af francs 3,070, till gäldande af skulden och omedelbart förestående reparation. H. h.

erkebiskopen yttrar derom i sitt redan nämnda utlåtande, att »det ifrågavarande svenska ministerhotellet i Konstantinopel blifvit uppfördt för medel, som på 1760-talet insamlades genom kyrkokollekter och andra frivilliga bidrag ej blott i Sverige utan i hela det protestantiska Europa, hvilka medel uppgingo till så stort belopp, att de förslogo både till det ursprungliga ändamålet eller uppförandet af en svensk kyrka såsom ett slags skyddshem för alla protestanter under dåvarande muhammedanska förföljelser och till ett hotell såsom bostad åt den svenska beskickningen.»

Och vågar kyrkorådet härtill foga den i kyrkorådets underdåniga skrifvelse af den 20 november 1893 uttalade meningen, att den svenska pariserkyrkans understödjande är ett syfte, som ligger nära det ändamål, för hvilket dessa medel ursprungligen gåfvos.

Men första och sista skälet är vår dubbla erfarenhet af kyrkogerningens betydelsefulla uppgift å ena sidan och vår kyrkas hämmande ekonomiska betryck å andra sidan. Hoppet om en i det andra och dermed ock i förra afseendet bekymmerfriare och lyckligare framtid knyta vi vid den underdåniga anhållan, vi härmed förtröstansfullt fram-bära till Eders Kongl. Maj:t.»

Det nu ifrågasatta bidraget för lönetillökning åt pastorn vid svenska kyrkan i Paris af 1,169 kronor årligen under fem år öfverstiger med 305 kronor det bidrag, som under hvart och ett af åren 1893—1899 utgått för samma ändamål. Af den utredning, som innehålles i kyrkorådets skrifvelse, finner utskottet, som inhemtat, att nämnde pastor icke åtnjuter förmånen af fri bostad, det vara till fullo ådagalagt att, i betraktande af den svenska kyrkoförsamlingens i Paris jemförelsevis begränsade egna tillgångar, det nu föreslagna beloppet lärer vara oundgängligen erforderligt för att en efter pastorsn embetsställning och magtpåliggande verksamhet samt de särskilda förhållandena i Paris afpassad aflöning må kunna honom beredas. Då jemväl det synnerligen önskvärda snara gäldandet af den på församlingen hvilande skuld och dess inom den närmaste framtiden påräkneliga större utgifter svårligen synas kunna ske utan statens mellankomst, finner utskottet, som icke haft något att erinra emot Kongl. Maj:ts förslag beträffande omförmälda hyresmedels användande till ifrågavarande ändamål, sig böra tillstyrka bifall till Kongl. Maj:ts nu förevarande framställning och hemställer alltså,

att Riksdagen må medgifva, att af öfverskotten å de från kronans fastighet i Konstantinopel inflytande hyresinkomster må för svenska kyrkan i Paris få användas

dels under fem år från och med år 1900 ett belopp af 1,169 kronor årligen att utgå såsom lönetillökning för pastorn vid nämnda kyrka, dels ock för år 1900 ett belopp af 2,210 kronor för en gång till betäckande af kyrkans skuld samt till bestridande af kostnaden för reparation af kyrko-byggnaden.

4:o. Uti en inom Andra Kammaren väckt motion (n:o 13) har herr *Angående en inom Andra Kammaren väckt motion.* E. Wavrinsky yrkat, att Riksdagen måtte till understöd af den organiserade fredsverksamheten lemna bidrag för år 1900 med dels 750 kronor till den internationella fredsbyrån i Bern och dels 500 kronor till den interparlamentariska byrån dersammastädes.

Beträffande de upplysningar motionären lemnat angående berörda två byråer samt de skäl han anfört till stöd för sin framställning om understöd åt dem, tillåter sig utskottet hänvisa till sjelfva motionen.

Vid 1898 års riksdag väcktes af samme motionär förslag om ett anslag för samma år af 750 kronor till den internationella fredsbyrån i Bern. Statsutskottet yttrade i sitt deröfver afgifna utlåtande, att motionen berörde ett ämne, som enligt utskottets mening vore synnerligen behjertansvärdt, nemligen sträfvet för att fredssaken måtte vinna allt mera tillslutning och tränga sig in i folkens så väl som den enskildes åskådningssätt, ett mål väl värdt att understödja; men att detta mål skulle befordras genom anslag till ifrågavarande fredsbyrå, hvilken vore af ganska ungt datum och, efter hvad utskottet af de motionen bifogade handlingar inhemtat, icke genom sin dittills utöfvade verksamhet kunnat anses förebringa tillräckligt skäl för dylikt understöd, vågade utskottet betvifla. Då dessutom af de tre länder, motionären uppgifvit hafva lemnat bidrag till fredsbyrån, Danmark gifvit sitt en gång för alla och Schweiz sannolikt ej obetydligt påverkats deraf, att byrån der hade sitt säte, syntes en så allmän anslutning från de europeiska staterna saknas, att deruti skulle ligga ett skäl för Sverige att lemna bidrag. På grund häraf hemställde utskottet, att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Emot detta utlåtande afgafs af tio af utskottets ledamöter en reservation, åsyftande bifall till motionen, dock att bidraget skulle utgå först under år 1899. Andra Kammaren biföll reservationen, hvaremot i gemensam votering utskottets hemställan vann majoritet.

Af den framställning angående dessa byråers verksamhet, som dels af motionären lemnats och dels innehållas uti åtskilliga motionen bifogade och till utskottet öfverlemnade handlingar, har utskottet visserligen ej funnit an-

ledning att frångå sin år 1898 uttalade uppfattning. Motionärens dåvarande förslag afsåg bidrag allenast till den s. k. internationella fredsbyrån, under det att sådant bidrag nu föreslagits jemväl till den s. k. interparlamentariska byrån. Utskottet kan emellertid ej finna annat än att dessa båda organisationer äro hvarandra skäligen lika och arbeta för samma mål med endast en jämförelsevis ringa skiljaktighet i arbets sättet. Af samma skäl som år 1898 kunde utskottet alltså äfven nu ställa sig afvisande mot motionen. Men då allmänna uppmärksamheten för närvarande är mer än vanligt fästad vid frågan om verdensfredens tryggande, har det synts utskottet, som om Riksdagen under sådana förhållanden nu icke borde undandraga sig att bevilja begärdt understöd till en verksamhet, hvilken, om ock till sin utveckling föga känd, dock har till syfte arbete för fredssaken. Utskottet anser emellertid, att då, såsom ofvan nämnts, de båda byråernas verksamhet är ganska likartad, bidraget lämpligen bör begränsas till det af motionären år 1898 till den s. k. fredsbyrån föreslagna och af Andra Kammaren då medgifna belopp 750 kronor, och hemställer därför,

att Riksdagen må, med anledning af herr Wavrinskys förevarande motion, å extra stat för år 1900 till den internationella fredsbyrån i Bern bevilja ett bidrag af 750 kronor; samt

att det i samma motion framställda förslag om bidrag till den interparlamentariska byrån i Bern icke må af Riksdagen bifallas.

Angående en
inom Andra
Kammaren
väckt motion.

5:o. Uti en inom Andra Kammaren väckt motion (n:o 108) har herr A. Hedén med flere föreslagit, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t behagade snarast inleda förhandlingar angående aftal mellan Sverige, Norge och Danmark om en samfäld deklARATION till öfriga magter, hvarigenom de tre skandinaviska länderna förklarade sig för principiellt och permanent neutrala, äfvensom att Riksdagen ville för ändamålet ställa till Kongl. Maj:ts förfogande ett förslagsanslag å 10,000 kronor.

Beträffande nu omförmälda motion kommer utskottet att framdeles afgifva särskildt utlåtande, hvilket utskottet härmed skolat för Riksdagen

anmäla.

Stockholm den 14 februari 1899.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.

Reservation:

vid *punkt 4:o* (angående anslag till internationella fredsbyrå i Bern):
af herrar *Chr. Lundeberg*, friherre *J. T. Gripenstedt*, *A. G. L. Billing*, *K. Bohnstedt*, *I. Wijk*, greve *Ph. Klingspor*, *E. Fränckel*, *H. P. P. Tamm*, *N. Fosser* och *G. D. R. Tornerhjelm*, hvilka ansett, att utskottet bort hemställa,

att herr *Wawrinskys* ifrågavarande motion icke måtte af Riksdagen bifallas.

Det skulle här antecknas, att herr *F. E. Pettersson* icke deltagit i förestående hufvudtitels slutbehandling inom utskottet.

Bil. Litt. A.**Tabell öfver ordinarie anslagen under riksstatens
Tredje hufvudtitel.**

1899 års riksstat anslår:				Förslag till blifvande riksstat:	
Anvisning i kontant.		Utrikesdepartementet.		Anvisning i kontant.	
Kronor.	ö.	Kabinettskassans utgifter.		Kronor	ö.
24,000	—	Departementschefen, ministern för utrikes ärendena.....		24,000	—
27,495	—	Utrikesdepartementet.....		32,365	—
337,941	—	Ministerstaten.....		337,941	—
8,471	—	Militärattachéer.....		8,471	—
45,893	—	Skrifmaterialier, expenser och extra utgifter.....		63,523	—
S:gr 443,800	—			S:gr 466,300	—
		Konsulskassans utgifter.			
7,594	—	Utrikesdepartementet..... 8,923: —			
230,960	—	Konsulsstaten..... 231,198: —			
15,426	—	Skrifmaterialier, expenser och extra utgifter 15,399: —			
253,980	—			255,520: —	
efter afdrag af etc.		efter afdrag af hvad som här af beräknas kunna bestridas af inflytande konsulat- och expeditiionsafgifter		95,520: —	
93,980	—			S:gr 160,000	—
S:gr 160,000	—				
		Utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena.			
2,950	—	Svenska kyrkan i Paris		2,950	—
S:a 606,750	—	Summa		629,250	—

Bil. Litt. B.

**Tabell öfver extra ordinarie anslag under riksstatens
Tredje hufvudtitel.**

	Kronor.	ö.
Utrikesdepartementet.		
Till fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater»	4,500	—
Bidrag till den internationella fredsbyrån i Bern.....	750	—
Summa	5,250	—

Bil. Litt. C.**Uppgift öfver de från kabinettskassan och konsulskassan för närvarande utgående expektanslöner och pensioner.****Från Kabinettskassan.**

Jeml. nådigt beslut af den		<i>Expektanslöner:</i>	Kronor
12 Juli 1895	Envoyén H. Åkerman		6,000

Pensioner:

10 Juli 1884	F. d. Envoyén Herr O. M. Björnstjerna.....	6,000
21 Juni 1889	» » F. T. Lindstrand.....	6,000
6 Sept. 1895	» Ministern C. Burenstam	5,000
15 April 1869	» Ministerresidenten Frih. L. Wrede	4,000
	<u>Summa kronor</u>	27,000

Från Konsulskassan.

Jeml. nådigt beslut af den		<i>Pensioner:</i>	Kronor
30 Dec. 1898	F. d. Generalkonsuln C. Juhlin-Dannfelt	4,000	
24 April 1885	Generalkonsuln G. Hegardts enka	800	
16 Okt. 1898	» C. Falsens enka	800	
9 Juli 1896	Konsuln A. Kirseboms enka.....	700	
29 Maj 1874	Vicekonsuln Hambros enka	400	
9 Juli 1896	» J. J. G. Nicolaysens enka.....	400	
6 Juli 1825	Aflidne Konsulatsekreteraren Frumeries dotter Anna Carolina	225	
	<u>Summa kronor</u>	7,325	